

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ РЕГІОНАЛЬНОЇ АГЛОМЕРАЦІЇ «ДРОГОБИЧЧИНА»

Регіональна агломерація – це: *регіональне утворення*, в основі якого лежить певна сукупність міських, сільських та інших поселень, які об'єктивно об'єднані в єдине ціле (*складну багатокomпонентну динамічну систему*) інтенсивними економічними, у тому числі трудовими та соціальними, культурно-побутовими, рекреаційними та іншими зв'язками, а також екологічними інтересами; *регіональна інноваційна система*, яка являє собою мережу інноваційних структур і забезпечує сталий розвиток усіх сфер діяльності регіону.

Міста Дрогобич, Борислав, Стебник, Трускавець та інші поселення Дрогобиччини мають інтенсивні економічні та культурно-побутові зв'язки за рахунок спільного ринку праці, однакової системи цінностей місцевого населення та національно-ментальних чинників. Вони утворюють регіональну агломерацію. Незбалансований економічний розвиток даної агломерації привів до того, що розвиток одного міста суперечить розвитку іншого та регіону загалом. Збалансування розвитку агломерації вимагає проведення відповідних наукових досліджень, розроблення та реалізації нових організаційно-управлінських та правових механізмів регуляції розвитком.

З метою забезпечення збалансованого інноваційного розвитку усіх сфер діяльності Дрогобиччини було утворено Регіональну агломерацію „Дрогобиччина”, як асоціацію міст та територіальних громад Дрогобиччини, до основних напрямів діяльності якої можна віднести:

- створення та забезпечення ефективної діяльності рекреаційної, медичної та освітньої інноваційних систем Дрогобиччини;
- створення архітектурно-будівельної, машинобудівної, нафтопереробної та аграрної інноваційних структур;
- створення регіонального високотехнологічного та екологічного підприємства з утилізації твердих побутових відходів;
- організацію процесів з сучасної модернізації регіональних очисних споруд, шляхом введення замкнутого циклу очистки та перероблення відходів;
- створення у регіоні системи з високотехнологічного виробництва та реалізації біодизельного пального;
- оптимізацію маршрутів перевезення пасажирів та використання екологічних транспортних засобів;
- сприяння у розробленні та супровід при реалізації високотехнологічного та екологічного будівництва транспортних споруд;
- формування та супровід при реалізації регіонального портфеля інноваційно-інвестиційних пропозицій та проектів;
- формування механізму інформаційного та фінансового супроводу інноваційно-інвестиційних проектів.

Виходячи з поглядів Івана Франка до використання людського розуму, матеріальних і духовних потреб людини в управлінні розвитком людства [6], аналізу його економічних праць [6,7] та літературних джерел інших авторів [1-5,9], можна дійти висновку, що інноваційна система регіональних агломерацій - це сукупність взаємозв'язаних організацій (структур), зайнятих виробництвом і комерціалізацією інноваційних продуктів та продукції у межах границь агломерацій, малих і великих підприємств, університетів, лабораторій, технопарків, технополісів, інкубаторів та інноваційних центрів, а також інститутів правового, фінансового й соціального характеру, що забезпечують інноваційні процеси.

В основу побудови інноваційної системи регіональної агломерації „Дрогобиччина” (ІСРАД) пропонується покласти функціональну модель інноваційного процесу (рис. 1) [4], що відповідає системі «наука-промисел-штука-товар», запропонованої Іваном Франком, і складові якої можуть знаходитись на різних рівнях організації ІСРАД, щоб забезпечувати сталий розвиток кожній галузі та Агломерації загалом.

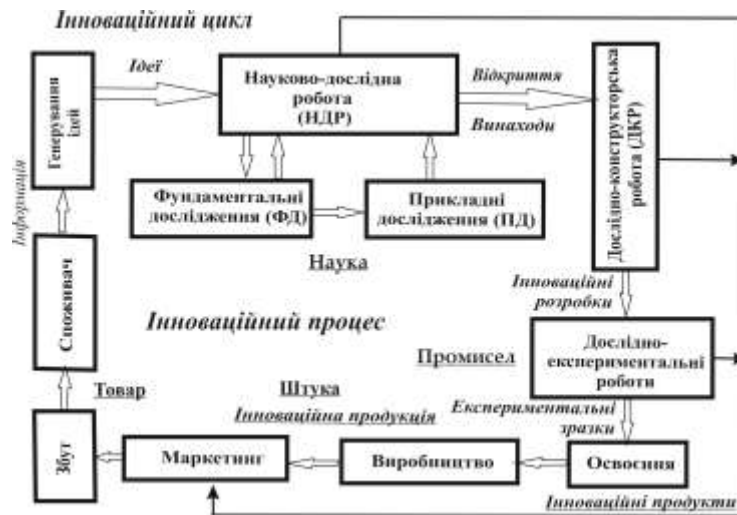

Рис. 1. Модель інноваційного процесу

Таким чином, в якості об'єктів управління у ІСРАД тут виступають інноваційні процеси, а суб'єктів управління - органи управління агломерації. Органи управління слідкують за станами інноваційних процесів на основі їх вхідного, поточного та вихідного контролів, з метою прийняття оптимальних управлінських рішень щодо забезпечення самоорганізації ІСРАД. В органи управління поступає також інформація від служб, які слідкують за інформаційними станами зовнішнього середовища та ринку, останнє вимагає включення в структуру ІСРАД служб маркетингу, які б здійснювала належні маркетингові дослідження.

Оскільки ефективний розвиток ІСРАД без мети неможливий, то її доцільно віднести до систем з необмежено цільовим розвитком. Для неї не має існувати кінцевого стаціонарного інтервалу, оскільки і об'єкту управління (інноваційному процесу), і органам управління, що входять у склад ІСРАД, властивий необмежений характер розвитку. Розвиток ІСРАД залежить від її горизонтальної та вертикальної інтеграції у інноваційні цикли, взаємодії між ієрархічними рівнями. Тому ІСРАД пропонується моделювати мережною моделлю у вигляді кластерної, територіально-ієрархічної моделі, як одної з різновидностей мережних моделей, складовими якої можуть бути різного роду інноваційні підприємства. Під кластером тут розуміється неформальне об'єднання організацій і фірм, зв'язаних між собою інноваційними та технологічними циклами за ознакою географічної близькості та приналежності до одної галузі. Створення таким чином інноваційної системи Регіональної агломерації «Дрогобиччина» сприятиме сталому розвитку усіх сфер діяльності регіону на основі інноваційної моделі.

1. Иванова Н. Национальные инновационные системы // Вопросы экономики. - 2001. - № 7. - С. 59-70.
2. Кузнецова І.С. Національна інноваційна система та її становлення в Україні // cvti.kiev.ua.
3. Кузьменко О. Особливості національної інноваційної системи України // experts.in.ua.
4. Одрехівський М.В. Маркетингово-орієнтоване управління рекреаційними інноваційними підприємствами. – Дрогобич: РВВ ДДПУ ім. І. Франка, 2009. – 488 с.
5. Федулова Л, Пашута М. Розвиток національної інноваційної системи України // Економіка України. - 2005. - № 4. - С. 35 - 47.
6. Франко І. Зібрання творів у п'ятдесяти томах. – Т. 44. – Кн. 1. Економічні праці (1878-1887). – Київ : Наук. думка, 1984. – 695 с.
7. Франко І. Зібрання творів у п'ятдесяти томах. – Т. 44. – Кн. 2. Економічні праці (1888-1907). – Київ : Наук. думка, 1985. – 768 с.
8. Франко І. Зібрання творів у п'ятдесяти томах. – Т. 45. Філософські праці. – Київ : Наук. думка, 1986. - С. 300-348.
9. Шарко М. Модель формування національної інноваційної системи України // Економіка України. - 2005. - № 8. - С. 25 - 30.